

Pèl & Ploma

La Ginesta

És el brodat d'or am que s vesteix Catalunya quan la terra amorosida s'endormisca besada per un sol foraster. Així que s mouen com el mar els camps d'espigues, l'home, que vol el preu del seu treball, les sega arran pera treure'n el pa de quasi cada dia. Allavors cada terra descança un xic i es vesteix de festa, tant bé com pot; a dalt del Pireneu broten els llacs de prat a l'ubac dels pinabets de flonja cabellera; més ençà la brosta ja s'enfila per arbres que fan fruits, i d'ells cap aquí ns lliguen garlandes de taronja. La ginesta és la roba de les festes dels turons que fan de tancat al nostre pla, i les seves flors, escampades a munions, omplen l'aire d'un perfum capítós, ben propi del més ardent temps de l'any; més daurades que l blat, incendien les serralades am les taques d'un groc que semblen l'or fos am que s pensa tant en el pla. Fins fa poc venia a esser una planta sagrada que ls nens oferien a la Divinitat en la festa més simbòlica del calendari; desde fa poc son insistent perfum desapareix d'entre les boires d'incens, ofegat per la pols podrida d'uns paperets de carnestoltes; els camps sen grudeixen, i nosaltres també, perquè no tot l'any se pot pintar am colors de fer or.

Per fi, la ginesta és l'estampa que pren dugues planes del nostre semanari, dibuix fet directament del natural sobre les planxes d'alumini que am llur lleugeresa han trencat les feixugues pedres de fer cromos. De tant en tant, el PEL & PLOMA s'omplirà am treballs tant grossos i bonics com aquest, sense pensar amb el temps que pren una feina tant personal ni l *vil metall* que s dilapida donant per deu centims estampes de dos rals.

Ernest Chausson

Ha mort víctima d'un inexplicable accident, quan tot just acabava d'abandonar París pera trobar un repòs ben merescut en sa tranquila caseta de Mantes. El seu nom, estimat i respectat pels músics d'aquí que no viuen aïslats del món, mereix esser recordat per tots quants s'interessen pel bon paper que voldriem que fes la nostra terra, fos allí on fos. I és així perquè l malhaurat Chausson era dels poes que sostenien desinteressadament el moviment artístic català. Molts cops l'havíem sentit parlar amb entusiasme dels músics que havia conegut aquí, i encara no fa tres setmanes ens recordava la nit passada al

Cau Ferrat escoltant *La Fada*, den Morera, i la *Maria del Carmen*, den Granados. No solament s'interessava ardentment per la nostra musica, sinó que en la seva galeria de quadros, coneguda de tot París, alçaven modestament el cap moltes obres catalanes al costat dels gegants de la pintura moderna, i fins quan la mala sort feia trucar a sa porta algun català aclaparat per les onades del París dolent, en Chausson li allargava la mà, fent lo que podia pera treure-l del treballós passatge.

La seva forta amistat am tots els músics de més valer, feu que alguns d'entre ells emprenguessin el viatge cap aquí, animats pels encoratjaments que ls feia, i tot això junt fa que la nostra cultura artística i la que s creuen que tenim a l'estranger li deuen molt i molt.

Si l seu nom no era conegut com se mereixia un dels millors deixebles de Cesar Franck, mort quan anava a donar ple resultat el seu treball, sapiga-s, al menys, que era un dels poes advocats de Catalunya en els centres artístics més intel·lectuals, i per aquest cantó la seva mort deu esser sentida de tots els catalans.

«Pèl & Ploma» al teatre

Representació a l'aire lliure.— Se prepara una representació teatral a l'aire lliure d'una popularíssima obra del país, deguda al més gran escriptor de les lletres regionals. El local escullit és la plaça de toros, tapant el fons una immensa tela de vint metres d'alçada. Els balls, que són populars, seran executats per joves i noies, que ls ballaran com fan per les festes majors; i com tot això ha atret gran interès pera veure la representació, s'han despatxat aquí tots els milers de llocs disponibles.

Creiem que ls nostres llegidors ja hauran endevinat que una cosa tant bonica i grandiosa no passa aquí: la representació és la de *Mirèio*, den Frédéric Mistral, al coliseu romà de Nimes, desempellegat per aquesta ocasió dels *toradores* i *banderillers* que allí representen la nostra cultura.

El teatre d'Orange.—També en el teatre d'Orange se preparen grans representacions classiques a l'aire lliure pels dies primers d'Agost, comptant amb el concurs de la Sarah Bernhardt i de l'orquestra Colonne. Les representacions queden assegurades pera cada any, mitjansant una subscripció, coberta ja, donant dret a localitats escullides. Si d'aquestes dugues artístiques representacions la primera és impossible perquè no queda aquí res romà en peu, una que s'assemblés a la de *Mireille* me sembla que no fóra un impossible, exceptuant el trobar unes quantes mils persones que s'estimessin més callar que escoltar.

La comida de las fieras, den Jacinto Benavente.— Els esperits exigents, que miren d'estar al corrent de lo que passa per tot el món, troben que aquesta comedia és poca cosa. Dintre de lo que corre per Espanya, resulta la primera obra castellana moderna, tant per lo que s veu com per lo que s pot suposar en coneixements pera arribar a condensar-ho en tres actes i mig. L'obra no pot desfer-se de la plaga nacional, que és la gracia, i el public, indiferent en sa gran majoria, al fons pensat de una se satirisa molt bé, riu i aplaudeix quatre gracies

10 Cents

Ayuntamiento de Madrid

PÉL & PLOMA

que n Benavente pot fer a dotzenes. El final, que ja era prou clar quan s'acaba el tercer acte anant-sen a París, és una recalçada de l'autor que dóna lliure curs a ses aficions personals, demostrant el poc afecte que té pels seus paisans, que li pagaren en retorn no fent un exit d'una comedia com sen representen poques a Madrid, escassa acceptació que encara dóna més raó a lo que l'autor fa dir als personatges.

Mirada la representació pel cantó plastic, devem desitjar que s'enxiqueixi l'escena durant el primer acte, perquè no s'veu en res que allò sigui i palau d'un home de gust; els quadros, tapiços, esculptures, teles i objectes de valor artistic, se troben a Barcelona am certa facilitat. L'actor encarregat del paper d'Everelt ne fa una caricatura, i l'autor no més volia fer-ne una carga, que no és pas tot hu; així, el personatge resulta un ximple, i en l'idea den Benavente aquell xicot és un original que ha de tenir tant talent com diners, és a dir, com ho feia a Madrid en Valle Inclán.

Societat internacional de pintura

Aquesta societat ha admès an en R. Casas entre ls seus membres. Cada any fa una exposició a can Georges Petit i compta entre ls trenta tres socis que la formen an en Besnard, Whistler, Alexander, Brangwyn, Harrisson, Johnston, E. Picard, Prins, Réalier Dumas, Rochegrosse i altres.

Velázquez a París

A proposit del centenari de Velázquez s'han vuidat tots els diccionaris Larousse, Barcia i demés, però molts escriptors han sortit am coses ignorades, que res poden demostrar. Un d'aquí ha dit que Velázquez morí al retorn de son viatge a París pera preparar en l'illa dels *Faisans*, sobre l Sena, l'entrevista de Felip IV am Lluís XIV. Que l'illa dels *Faisans* és al Bidasoa, entre França i Espanya, com el sepulcre de Mahoma, ho sap tanta gent que no cal fer-s'hi veure; però que n Velázquez no va anar a París, ja ho podem assegurar al nostre amic, per la sen-

zilla rahó que si hi hagués anat s'hi hauria quedat. Lo unic que passà fou que Lluís XIV i els que l rodejaven tenia més bon cap que Felip IV i convidà al rei de tots els pintors a fer el retrat del que sols era rei de França. Les vils feines a que s veia obligat com montador d'envelats reials el mataren en pocs dies, i per xò al Louvre hi falta tant el gran pintor.

El cartell de «Pèl & Ploma»

S'ha enviat el cartell a tots els subscriptors de fóra Barcelona i s'ha començat a distribuir als d'aquí, per rigorós ordre alfabetic. Quan la distribució sigui feta, podrem esmenar qualsevulga reclamació que sens faci.

Se suscriu al PÈL & PLOMA

a **Barcelona**, en les llibreries de:

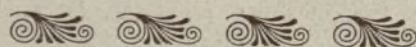
L'Avenç, 20, Ronda de l'Universitat.
Verdaguer, 5, Rambla del Mig.
Duran i Bori, 30, carrer de Fernando.
López, llibreria espanyola, 20, Rambla del Mig.
Corne, llibreria francesa, 8 i 10, Rambla del Mig.
Piaget, llibreria francesa, 23, Rambla del Mig.
Cerveceria dels IV Gats, carrer de Montesion.
Kiosco Tasso, Pta de la Boqueria (venda a l'engròs).

a **Gracia**, a can *Niubó*, 91, carrer Major.

a **Paris**, l'on s'abonne chez:

Ed. Sagot, 91 bis, rue Châteaudun.
Boyveau & Chevillet, 22, rue de la Banque.

a **London**, *Emile Pelletier*, 30, Goodge Street Tottenham Court Road.

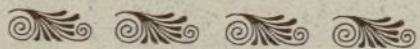
Tots els dilluns, dimecres i divendres, a les 10 de la nit.

Corrida de toros pels Putxinel·lis. Abans una peça en un acte.

Dijous i diumenge, a dos quarts de cinc de la tarda.

Funcions de broma per nois.

Se serveix beure i menjar a totes hores.

PUCHINEL·LIS

NOTA.—La litografia del present numero ha sigut tirada a can UTRILLO & RIALP, S. E.: Passeig de Gracia, 6, Gracia.

Els clixés del present numero han sigut fets per la casa J. THOMAS, 375, carrer de Mallorca.

Tipografia «L'AVENÇ»: Ronda de l'Universitat, 20, Barcelona. — Telefon 115

Pèl & Ploma ✿ Semmanari a 10 centims

Dibuixat per R. CASAS ✿ ADMINISTRACIÓ: 6, Passeig de Gracia, GRACIA-BARCELONA ✿ Escrit per M. UTRILLO

SUSCRIPCIÓ

Barcelona, limits actuals, un any, 5 ptes. ● Resto de España, un año, 6 ptas. ● Union postale universelle, un an, 7'50 fr.

Tots els subscriptors tenen dret al cartell anunciador.

Números atrassats, 25 centims

Ayuntamiento de Madrid